

trestní původně před sborovým soudem první stolice, později před soudem porotním projednávané zůstala nedotčena a nelze pochybovat o tom, že k řízení »předchozímu« ve smyslu § 247 tr. ř. dlužno počítati hlavní přelíčení v téže věci konané, k zmateční stížnosti však zrušené, poněvadž zmatečností rozsudku neodčिňuje se skutečnost, že svědek v řízení o téže trestní věci konaném byl již do přísahy vzat. Důvodem citovaného ustanovení § 247 tr. ř. jest, by přísahy nebyly zbytečně hromaděny. Za tohoto stavu věci zachoval porotní dvůr soudní, nevzav L-a a K-a do přísahy, nýbrž upozorniv je na složenou přísahu, postup §em 247 tr. ř. předepsaný.

Čís. 597.

Veřejné násilí dle § 76 tr. zák.

Tím, že pachatelé vynutili na četnictvu vydání zbraní, překázeli mu v jeho působnosti.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1921, Kr II 367/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 14. března 1921, jimž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem veřejného násilí dle § 76 tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Z důvodu § 281 čís. 9 a) tr. ř. napadá stížnost rozsudek, pokud shledává ve zjištěném vystoupení obžalovaných skutkovou podstatu zločinu dle § 76 tr. zák., a) ježto prý tu nebylo ani skutečného násilí, ani nebezpečného vyhrcžování a, b) ježto nebylo prý četnictvu překáženo v jeho působnosti. V onom směru poukazuje stížnost na to, že pouhá žádost za vydání zbraní není ani násilím ani nebezpečnou vyhrůžkou. Než tu přehlídí stížnost zjištění soudu nalézacího, že stěžovatelé přivedli k četnickému velitelskému davu asi 40 dělníků, by žádosti své dali náležitý důraz a případně, kdyby ani to nepomohlo, pomocí lidí, venku stojících, skutečným násilím zbraní se zmocnili, a že tento dav zaujímal stále hrozivější pozici, takže nijak nešlo o pouhou žádost za vydání zbraní, nýbrž o žádost vyhrůžkou násilného zakročení davem zdůrazněnou. Ve směru b) neprávem zdůrazňuje však stížnost, že četnictvo tehdy nevyvíjelo resp. nechtělo vyvíjeti, pokud zjištěno, nějaké služební činnosti, takže mu v jeho působnosti vůbec překáženo býti nemohlo. Působnost veřejného úřadu ve smyslu § 76 tr. zák. nelze obmezovati na jednotlivý konkrétní výkon úřední po způsobu §§ 68, 81 tr. zák., nýbrž sluší jí rozuměti jako souhrn úředních jeho povinností. K těmto však náleží u četnictva dle § 1 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 299 sb. z. a n. v první řadě, udržovati veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, za kterýmžto účelem opatřeno jest četnictvu zbraní (§ 3 četn. zák.). Že v konání těchto povinností, tedy ve hlavním oboru své působnosti, za tehdejších nepokojů obzvláště naléhavé, četnictvu násilným odzbrojením resp. vynucením slibu, že zbraně nepoužije, bylo překáženo, jest na snadě, ježto mu tím měla býti odňata mož-

nost, aby v zájmu pozdvižením dělnictva tak citelně porušeného veřejného pořádku vůbec s úspěchem zakročilo.

Čís. 598.

Sprostil-li nalézací soud obžalovaného proto, že obžalobce podřadil žalobní čin nesprávné skutkové podstatě, lze proti tomu brojiti pouze z důvodu § 281 čís. 9 a) nikoliv čís. 7 tr. ř.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1921, Kr II 650/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 8. července 1921, pokud jím byl obžalovaný sprostěn z obžaloby pro zločin spoluviny a účastenství na krádeži, po případě pro zločin nedokonaného svádění ke krádeži dle §§ 5, 9, 171, 173, 174 I a), II a), c), 179 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu rozhodl, a uvedl — mimo jiné v

důvodech:

Odsuzujícímu výroku pro zločin podílnictví na krádeži dle § 185, 186 a) tr. zák. není na závadu — jak mylně uvádí rozsudek — že obžaloba naň nezněla, ani naň nebyla dodatečně rozšířena. Předmětem obžaloby jest trestný čin, nikoli právní kvalifikace. Soud má při právním posouzení skutečností žalobních úplnou volnost a může podřaditi skutek pod jiný trestní zákon než obžaloba. I když zněla v tomto případě obžaloba na spoluvinu a účastenství na zločinu krádeže dle § 5 tr. zák., §§ 171, 173 etc. tr. zák., může soud uznati obžalovaného vinným podílnictvím na krádeži dle §§ 185 a 186 a) tr. zák., přihlížeje k okolnostem, které se objevily teprve při hlavním přelíčení, jakmile totožnost skutku žalobního zůstala nezměněna (§§ 262, 267 tr. ř.). Neprávem vytýká stížnost prvnímu soudu zmatečnost dle čís. 7 § 281 tr. ř., protože prý nevyřídil obžaloby, neshledav obžalovaného vinným zločinem dle §§ 185, 186 a) tr. zák., s odůvodněním, že obžaloba na tento čin nezněla. Zmatek dle čís. 7 byl by zde tenkrát, kdyby soud ve svém rozhodnutí pominul mlčením s skutkem, který byl předmětem obžaloby. Toho první soud neučinil, ale ovšem vyřídil obžalobu nesprávně (čí. 9 a) § 281 tr. ř.), sprostiv obžalovaného z obžaloby z důvodu, že žalobce nesprávně čin žalobní subsumoval, ačkoliv správná subsumpce je věcí soudu nalézacího.

Čís. 599.

Pokus zločinu dle § 83 tr. zák. či pouhé přípravné jednání k tomuto zločinu?

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1921, Kr I 783/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku zemského trestního jakožto na-